

AVENTURILE UNUI URSULEȚ

Să cunoaștem lumea înconjurătoare!

Trăia odată într-o pădure un ursuleț neastâmpărat: avea picioarele crăcăname, era caraghios și groaznic de curios. Își băga peste tot năsucul umed și lucitor și uneori obosea atât de mult în timpul strengăriilor sale, încât adormea chiar acolo unde se juca. Ursulețul vesel avea mamă și un frățior mai mare.

Ursulețul mai mare era, de fapt, la fel de mic și neîndemânic, dar se născuse cu câteva clipe mai devreme, de aceea i se spunea fratele mai mare.

Ursoaica-mamă era mare de tot și înțeleaptă. Îi învăța pe ursuleți tot ce știa.

Odată ea le-a arătat ursuleților niște oameni care au plecat din poiană călare pe un animal ce scotea niște răgete ciudate, lăsând în urmă o geantă.

- Astea sunt lucruri de-ale oamenilor, le-a spus mama.
- Ia să vezi! – s-au bucurat ursuleții și au băgat botișoarele înăuntru, tot pufnind și strănutând, căci lucrurile oamenilor miroseau altfel decât ale lor.

În geantă au găsit o grămadă de lucruri ciudate și ... un ursulet de plus! Era ceva nemaipomenit!

- Ura! – s-au bucurat frățiorii și au început să se joace cu ursulețul de plus.

Jucându-se pe săturate, ursuleților li s-a făcut foame și au plecat să caute ceva gustos. Cel mai mult pe lumea asta le plăcea mierea. Adulmecându-i aroma dulce, s-au cățărat cât ai clipi din ochi pe un copac gros și și-au băgat botișoarele și lăbuțele într-o scorbură.

În scorbură trăiau niște albine cărora nu le plăceau deloc musafirii nepoftiți, mai ales acei care își împlântau labele adânc în miere, încercând să înfuleze cât mai mult.

– Z-z-z! – se indignau albinele, atacând ursuleții.

Ursoaica-mamă s-a văzut nevoită să-și ceară scuze de la proprietarii supărați, iar hoții speriați au înțeles că nu e bine deloc să te pui rău cu albinele.

Trăgând un pui de somn după această aventură, ursuleții s-au pornit la plimbare. Dintr-o ascunzătoare, numai de ei știută, mama le-a arătat din nou niște oameni. Numai că de data asta oamenii mergeau pe jos, pe labele din spate! Păreau mici și deloc periculoși.

– E voie să ne jucăm cu ei? – a întrebat mezinul.

Ursoaica i-a tăiat-o scurt:

– Nu! Nu e voie să vă jucați cu oamenii!

